

Cô Đơn

Bên trong nhà hàng trong Khu Thương mại Olympiades của Quận 13 Paris; Hắn ngồi bên cái bàn kê sát khung cửa kính với ly cà phê đen gần cạn và điều thuốc trên môi, nhìn cái gạt tàn gần đầy cho người ta biết hắn đã ngồi đây rất lâu và cũng đã hút thật nhiều, đôi mắt hắn dõi trông ra đường như đang ngóng đợi chờ ai; phải hắn đang chờ đợi

Trên Đại lộ Ivry và Choisy bỗng xuất hiện chiếc xe Renault Chamade 19 màu đỏ, nó từ từ vào parking và dừng lại, trên xe bước xuống một thiếu phụ mặc bộ âu phục màu Hoàng yến, khoác manteau bằng da đen, mang giày cao gót và ví tay màu đen, nàng thong thả bước vào khu thương mại.

Trong ô cửa kính nhìn ra hắn đã nhìn thấy chiếc xe quen thuộc và khi người thiếu phụ bước xuống hắn lại lẩm bẩm " đúng là nàng, không lẽ trên đời này có người giống người đến thế sao???" đôi mắt hắn nhìn theo nàng cho đến khi nàng đã đi khuất vào trong khu thương mại, hắn lại châm tiếp một điều thuốc và trong khói thuốc đã đưa hắn trở về với những ngày tháng xa xưa ...

Ngày ấy! phải, ngày ấy chuyện tình mình đẹp quá phải không em? trên vùng Cao nguyên sương mù đã có bao nhiêu cặp tình nhân hò hẹn và trong số đó cũng có hắn và nàng; Phải, ngày ấy hắn đang theo học lớp 11 còn nàng thua hắn một lớp, mỗi tình học sinh nảy nở thật mộng mơ cũng như khung trời Đà Lạt đầy mơ mộng, nhà nàng ở đầu đường Đào Duy Từ còn nhà hắn ở cuối con đường, cho nên những buổi tan trường hắn cứ lẻo đẻo theo sau nàng cho đến một hôm tình cờ hắn còn nhớ rõ; Cũng như mọi ngày hắn đang cho xe chạy sau xe nàng thì bỗng dừng hẳn thấy chiếc xe của nàng từ từ dừng lại và tiếng động cơ cũng tắt ngấm, hắn vội vàng đạp thắng và tấp vào lề đường ...- Rồi từ đó hai đứa mình quen nhau phải không em ? và tình yêu đưa đến thật êm đềm, Đà Lạt lạnh nhưng trong lòng mình không lạnh, những cuối tuần hai đứa thường hò hẹn, thác Cam Ly, Hồ Than Thở, Rừng Ái Ân, hay những đêm mưa phủ ngoài sân nhưng hai đứa tìm nhau trong vòng tay ấm - tình yêu thừa học sinh tình yêu đầu đời nhiều thơ lắm mộng, trong những năm học cuối hai đứa dặt tương lai; Nhưng rồi đông tố nổi lên tàn phá cuộc đời, hắn trôi nổi bèo bọt trong dòng thác lũ ...

Tiếng xe nổ ngoài sân đưa hắn về thực tại, hắn ngược nhìn ra thì đã thấy chiếc xe màu đỏ thân quen đang từ từ lùi khỏi parking, hắn cũng vội đứng dậy đẩy cửa theo ra và chạy đến xe của hắn đậu gần đó rồi mở máy phóng theo; Đã bao nhiêu tháng rồi, cũng vẫn như ngày hôm nay, hắn ngồi đây để chờ nàng đến và lại lẻo đẻo theo sau khi nàng lái xe ra về; Hắn nhớ ba tháng trước tình cờ hắn cũng ngồi tại nơi đây với ly cà phê đen và điều thuốc, bỗng hắn giật mình nhìn ra ngoài ô cửa kính, bên chiếc xe Renault Chamade 19 một thiếu phụ đang bước xuống, hắn dụi mắt nhiều lần vì cứ ngỡ mình mơ; cũng khuôn mặt ấy, ánh mắt ấy, đôi môi ấy vẫn giống như xưa chỉ thay đổi là già dặn hơn theo năm tháng, lúc đó hắn đã muốn đứng lên chạy ra để ôm chầm lấy người ấy, nhưng không biết động lực nào thúc đẩy bắt hắn phải ngồi yên " Em đó sao ?? hay chỉ là người giống người ???" câu hỏi đó cứ kéo dài trong đầu óc hắn và để mỗi ngày hắn lại đến đây chờ nàng và chạy theo sau nàng về đến tận cổng nhà để rồi hắn lại rú ga lái xe đi tiếp.

" Ầm" !!! một tiếng động mạnh phát ra từ phía trước, hần thẳng vội xe rồi tấp vào lề đường, nhìn lên chiếc xe đỏ thân thương đã bị đụng ngay ngã tư đằng trước, hần hốt hoảng vội mở cửa chạy ngay đến, nàng đã ngất đi gục trên tay lái, hần vội vàng cởi chiếc áo khoác trải vội xuống lề đường và nhẹ nhàng hần bế nàng ra đặt nằm lên đó, với những động tác hô hấp hần muốn nàng tỉnh lại, trong tâm hồn hần giờ đây nhiều xáo trộn, hần không biết nàng có bị gì không ? nước mắt hần chợt ứa ra Tiếng còi hụ của xe Cảnh sát và xe cứu thương cũng vừa trở đến - Toán cấp cứu đặt vội nàng lên băng ca đưa vào xe trong lúc đó người Cảnh sát hỏi hần có phải là thân nhân của nàng không, hần vội gật đầu và vội vàng nhảy lên xe cứu thương đưa nàng vào Bệnh viện.

Người ta đưa nàng vào phòng cấp cứu và trong lúc làm giấy tờ hần đã nhận ra nàng " Em!!! bao nhiêu năm rồi phải không em??? bao nhiêu năm anh đã dùng mọi biện pháp để kiếm tìm em nhưng vô vọng chỉ hoài thất vọng, để hôm nay đây biết được chính là em thì em lại đang hôn mê bất tỉnh. Tại sao tai nạn này không xảy ra chậm vài giây, để người bị nạn là anh chứ không phải là em??? tại sao? tại sao em hỡi!!!" . Hần cứ đi tới đi lui dọc theo hành lang, cổ họng hần khô và đắng, hần thêm một liều thuốc nhưng không dám bỏ ra ngoài, cứ như thế không biết bao lâu và hần đã bước đi bao nhiêu vòng quanh hành lang bệnh viện; chợt cô y tá xuất hiện hần vội vàng chạy đến, cô y tá cho biết là hần cứ an tâm, nàng bây giờ đã qua khỏi cơn nguy khốn và đã được chuyển về bên dãy hồi sinh - trong lòng hần bây giờ thật là nhẹ nhõm, hần vội vàng cất bước theo hướng cô y tá chỉ, đứng ngoài khung cửa kính hần đã thấy lại nàng, nàng nằm đó nhưng hình như đã tỉnh hần, hần nhận thấy đôi mắt nàng chớp và cánh tay nàng cử động và hần vui sướng thật nhiều khi nhìn thấy nàng đã bình yên - Hần chỉ sợ nàng sẽ bị xúc động khi gặp lại hần sẽ bất lợi cho sức khỏe của nàng cho nên hần từ chối không chịu vào trong

Đoạn kết 1 :

Dọc theo hành lang có một tốp người đang đi vào, đi cạnh bên cô y tá là một người đàn ông và theo sau là 5 đứa trẻ, 2 trai 3 gái, họ tiến về hướng phòng nàng đang nằm, đến nơi người y tá mở cửa cho sáu người vào và quay đi, qua khung cửa hần thấy họ đứng chung quanh giường nàng, một lúc sau hần thấy nàng đưa tay nắm lấy bàn tay cô con gái nhỏ nhất và nở nụ cười, hần vội quay đi, bước những bước nặng nề rời bệnh viện, hần biết nàng bây giờ có quá nhiều hạnh phúc và trong lòng hần vẫn thấy mình cô đơn "suốt đời cô đơn"

Phần 2 :

Rời Bệnh viện, hần thả những bước lang thang vô định, trời đã về đêm. Đêm thu ngoài trời gió thổi mang mát hơi lạnh nhưng trong lòng hần giờ đây là cái lạnh mùa đông; không biết do thói quen hay chỉ là vô tình hần trở lại Đại lộ Ivry vào khu Thương mại Olympiades, hần đến ngồi lại chiếc bàn cũ nhưng thay vì gọi cà phê như mọi lần hần kêu bồi bàn đem lại cho hần chai Vin Bordeaux-st-Emillon. Hần muốn say đêm nay.

*

Nàng đã bình phục hần; Hôm nay nàng sẽ xuất viện, theo lời yêu cầu của nàng người Y tá mang đến cho nàng một mảnh giấy trong đó có ghi tên và địa chỉ của người đã đưa nàng vào đây, cầm đọc qua mảnh giấy tim nàng đập nhanh hơn, nàng vội vịn vào mép giường ngồi xuống "Anh có phải là anh không? hay là người trùng tên người??? bao nhiêu năm rồi hả anh???" những tư tưởng hỗn độn diễn ra trong đầu óc nàng " ngày ấy, em bỗng biết tin anh để rồi bây giờ"

đêm từng đêm miên man suy nghĩ
gái dặm trường ai thấu cho em?
trở trần nước mắt ướt mi
anh ơi! ai trả xuân thì cho em???

anh vẫn đi, anh còn đi mãi
lực cản nào dừng được bước anh?
tình yêu cứ ngở màu xanh
giờ thành mộng ảo, giờ thành hư vô

em lịm chết, bơ vơ ngày tháng
thân héo hon, tâm trí xác xơ
anh ơi! đợi đến bao giờ???
cánh chim lãng tử trở về với em

sinh ra đời đều mang định mệnh
kiếp của em không được anh yêu
tình yêu như gió một chiều
đời em bất hạnh chịu nhiều đắng cay

Nàng tìm đến địa chỉ trong giấy, nhưng ở đó người ta cho nàng biết hẳn không còn ở đây nữa, khắp Quận 13 của Paris nàng đã tìm vào đủ ngõ ngách nhưng bóng hắc vẫn biệt tăm nhưng nàng có biết đâu chỉ qua một khung cửa kính thôi hẳn đang ngồi đó nhìn nàng vì một người cố lẩn tránh một người thì làm sao nàng có thể tìm được hẳn ???

*

Hôm nay, cũng như mọi ngày, cũng chỗ cũ trong khu Thương mại Olympiades Quận 13 Paris, cũng vẫn bên chiếc bàn cũ, hẳn vẫn ngồi đó, chung quanh hẳn có vài người bạn, họ đang nói cười inh ỏi, chỉ riêng hẳn là câm lặng, hẳn với tay cầm chai Cognac Remy Martel rót thêm vào ly của mình, bỗng hẳn chợt dừng lại chú ý lắng nghe trong đám bạn có một người đang kể về huyền thoại bãi cát đen Punaluu tại Hawaii mà trước đây hẳn có nghe mang máng :

"Phiá Đông Nam của Đảo Lớn có bãi cát đen tên là Punaluu, cứ lái xe theo hướng lộ 11 là tới. Dân địa phương tin rằng tắm biển cát đen này sẽ khỏi hết bệnh tật, vốc cát đen vào lòng bàn tay, cát chạy trơn tuột đi như thủy ngân, cố nắm lại cũng không được, cho nên dù có chơi đùa, lăn lộn trên bãi biển suốt ngày, lấy cát đen chà lên mình cát vẫn không đeo dính theo người

Nhưng có lời dặn rất quan trọng trước khi ta rời Đảo lớn, nếu có ai "chót dại" lấy ít cát đen, hoặc đá đen nhẵn bóng, đen rưng rức như ngọc trai đen là những phún thạch của Kilauea về làm kỷ niệm, xin đừng làm chuyện này. Theo dân bản xứ, Nữ Thần Pele nằm trong lòng núi lửa sẽ đeo đuổi kỳ cùng để đòi lại đá và cát đen đó

Câu chuyện sau đây được lưu truyền tại địa phương : Thập niên 1960, có Ông bà Bá Tước người Tô Cách Lan cùng cô con gái 18 tuổi sang nghỉ hè tại đảo lớn. Họ có ghé bãi biển cát đen Punaluu.

Khi rời Hawaii, bà Bá tước mang một bình cát đen về làm kỷ niệm. Vài tuần sau đó, cả gia đình đi dự buổi hoà nhạc cổ điển tại Luân Đôn. Trong khi trình diễn Hý Viện Hoàng Gia bị hỏa hoạn, bà Bá Tước là người duy nhất bị thiệt mạng vì thần hỏa.

Một tháng sau khi chôn cất bà vợ, ông Bá Tước chán đời bỏ qua Phi Châu săn ác thú. Đêm nằm trong lều vải giữa rừng, ông bị sư tử tấn công cắn gần đứt cổ họng. Con sư tử tuy bị trúng đạn ông bắn, nhưng trước khi dẫy chết đã vùng chạy, làm đổ cây đèn dầu lên mình ông, làm ông Bá Tước bị phỏng nặng toàn thân. Trước khi nhắm mắt lìa đời tại Kenya, ông đánh điện về cho con gái phải đem bình cát đen trả về bãi biển Punaluu trên Đảo lớn bằng bất cứ giá nào.

Tuần lễ sau đó, viên quản gia kiêm tài xế trên đường chở cô con gái đến

nhà ga xe lửa để lãnh xác ông bố, xe bị tai nạn. Xe cháy, người tài xế không hề hấn gì nhưng cô con gái bị gãy chân.

Ở nhà thương ra, còn ngồi trên xe lăn, cô con gái bao thuê một chuyến phản lực Comet của Hãng Hàng không Anh Quốc, bay đêm ngày từ Glasgow sang Hawaii, mang theo bình cát đen mà chưa đầy 3 tháng trước bà mẹ của cô đã lấy về.

Máy bay vừa đậu xuống Phi trường Hilo tại Đảo lớn, Đài Kiểm soát Không Lưu báo cho cô biết tại chân thang rằng : toà lâu đài cổ kính của gia đình cô tại quê nhà đã bị sét đánh cháy tiêu thành bình địa.

Cảnh sát địa phương phải mở đường, giữ an ninh cho cô bé tới bãi biển Punaluu đổ trả bình cát đen để hóa giải lời nguyền của Pele, Nữ Thần Hỏa Diệm Sơn tại đây.

Sau khi vật hoàn cố chủ, cô gái bay về Glasgow an lành. Nghe nói chỉ ít lâu sau đôi chân lành trở lại, cô trúng số độc đắc. Qua năm sau, cô đẹp duyên với một ông hoàng xứ Hòa Lan, hiện nay vẫn còn sống êm ấm và hạnh phúc với gia đình tại Amsterdam"

Hắn chỉ chú ý nghe phần giữa câu chuyện và cố tẩm ghi nhớ.

*

Trong Quán Phở 39 khu Thương mại Olympiades, nàng đang ngồi đó với ly cam vắt, mấy ngày nay nàng đã đi tìm hắn, trong tư tưởng nàng đối nghịch lẫn nhau nó réo gọi trong nàng là đừng đi tìm hắn vì giờ đây có còn gì nữa đâu khi nàng đã có gia đình, một mái ấm thật là hạnh phúc, nhưng những ý tưởng ngược lại cứ thôi thúc nàng phải đi tìm hắn; Đang miên man suy nghĩ, chợt nàng nghe tiếng những người ngồi bên cạnh hình như đang nói về hắn, nàng chú ý lắng nghe. Đúng rồi, họ đang nói về hắn có ý định rời bỏ nơi này để ra đi và hắn đã lấy vé máy bay, nghe đến đó nàng vội vã đứng dậy.

Chiếc xe Renault bỏ Quận 13 Paris trực chỉ Phi trường Quốc Tế Charles De Gaulle, ngồi sau tay lái, tâm hồn nàng rối loạn, hai tư tưởng vẫn hiện về cấu xé tâm hồn nàng, một bên là hắn, một bên là chồng con, nàng không biết phải phân xử ra sao, chiếc xe vẫn chồm tới nuốt trọn những con đường, nhưng nàng vẫn cảm thấy xe chạy quá chậm.

*

Nàng hấp tấp chạy vào khu vực đường bay Quốc Tế, nàng rào khắp nơi nhưng cũng không tìm ra bóng dáng hắn, cuối cùng nàng đến quầy vé Hãng Hàng Không Air France và cô hướng dẫn viên cho nàng biết chuyến bay Paris - Hawaii trong đó có tên hắn đang cất cánh. Nàng vội vã lao về phía khuôn cửa kính nhìn ra nàng thấy chiếc Boeing 747 đang tăng tốc độ trên phi đạo và từ từ bay lên mang hắn đi đến một phương trời vô định.

Trong khoang hành khách, hắn lơ đãng nhìn qua khung cửa và trong lòng hắn vẫn là những nỗi " Cô Đơn"

Chiếc Boeing 747 nhẹ nhàng đáp xuống phi đạo Phi Trường Honolulu, phi trường thật ồn ào náo nhiệt, kẻ ra người vào, có những người đến để tiễn đưa người thân của mình, có người đến để đón những người thân trở lại, trong khung cảnh ồn ào đó chỉ có hắn là lẻ loi, hắn lặng lẽ ra đi từ Paris, hắn lặng lẽ đến đây chẳng có ai đưa cũng chẳng có kẻ đón Hắn không thích cảnh ồn ào của Thành phố Honolulu cho nên thay vì đi vào Thành phố như mọi người thì hắn bước vào phòng chờ đợi để chuyển chuyển bay về Đảo lớn Big Island of Hawaii.

*

Sau 45 phút bay từ Phi trường Honolulu, phi cơ đáp xuống phi trường Quốc tế Hilo phía Đông của Đảo lớn, đây là hòn đảo lớn nhất trong toàn vùng Thái Bình Dương, phía Tây của đảo cũng có một phi trường Quốc tế Kona và từ Đông sang Tây đo được 108 dặm . Trên tay túi hành lý hắn theo đoàn người đáp xe bus rời khỏi phi trường, hắn ghé lại một nơi cho mượn xe và thuê một chiếc SUV 4x4 rồi kiếm một Hotel để nghỉ, sau khi

cất túi hành lý nhỏ nhoi của mình, hắt lại lái xe lang thang khắp đảo

Đầu tiên hắt lái xe đến vùng núi lửa, nơi đây có 2 hỏa diệm sơn đang phun lửa là Maunaloa (núi Dài tiếng Hâii) và Kilauea> Phún thạch sôi sục từ trong lòng trái đất phun lên từ miệng núi lửa chảy tràn ra biển, đông lại rồi tạo thành nhiều bãi biển và ghềnh đá mớ

Những ngày kế tiếp hắt lái xe leo lên ngọn núi Mauna Kea (theo tiếng Hawaii là Núi Trắng hay Bạch Sơn), đây là một hỏa diệm sơn đã tắt, là cao đỉnh của đảo lớn . Trên đỉnh có hồ nước rộng lớn nhưng đóng băng như ở Alaska, tuyết phủ quanh năm tại đây

Đến Kilauea Visitor center để viếng miệng núi lửa Iki Cratrer Rim; Rời bãi biển Kealakekua mặt nước êm như nước hồ thu có nhiều rặng san hô mọc lên từ đáy biển bao quanh bãi làm nơi trú ngụ của hàng ngàn loại cá biển đủ màu và bãi Green Sand Beach nơi đây cát ngả màu xanh lơ rất lạ

Ngoài món ăn chính của Quê hương hắt cũng tìm được vài món ăn của Pháp tại nơi này như Ốc bỏ lò, Cua Farcis, gỏi Fruits de mer hay Bouillabaisse

Khi ánh mặt trời vừa ló dạng trên biển, trên Hương lộ 11 hướng về Punaluu bãi biển cát đen, chiếc SUV 4x4 đang nuốt những đoạn đường, đến nơi mặt trời đã lên cao tỏa ánh nắng xuống bãi cát đen tuyền làm ánh lên như màu cẩm thạch, hắt xuống xe lang thang khắp bãi biển, bãi biển thật đông người, tuy nhiên hắt chỉ tìm đến những nơi ít người qua lại. Hắt rời bãi biển cát đen khi mặt trời đã lên đến đỉnh đầu

Chiều hôm đó trên chuyến bay rời Đảo lớn người ta thấy có bóng dáng hắt
*

Sau bữa ăn điểm tâm sáng, chồng nàng đã đi làm, các con đứa thì đi làm đứa thì đã đi học, nàng đang loay hoay dọn dẹp chợt mắt nàng chạm phải một tấm hình đăng trên tờ báo cũ bỏ lẩn lóc gần đó, nàng nhận thấy có một cái gì đó quen quen mà nàng chưa kịp nhớ ra, nàng vội cầm tờ báo lên dõi mắt vào tấm hình và đọc mẩu tin ngắn phía dưới :

"Theo tin của Phóng viên Bốn báo thì vào lúc ...giờ, ngày ... tháng ... năm 2003 tại số ... Đường ... Quận 13 Paris đã xảy ra một vụ hỏa hoạn trong đó duy nhất chỉ có một người đàn ông bị chết cháy, nạn nhân tên là Hiện Cảnh sát vẫn còn đang điều tra nguyên nhân và bốn báo tiếp tục theo dõi để tường trình đến quý độc giả"

Nàng rung rung buông rơi tờ báo, ngồi phịch xuống chiếc ghế gần đó, trong tim nàng nhói lên cơn đau, hơi thở nàng dồn dập, mắt nàng hoa lên rồi nàng gục xuống; không biết bao lâu, đến khi tỉnh lại nàng vội vàng chạy đến bên bàn có chồng báo, tay nàng vẫn còn run, nàng lật từng tờ để tìm những tờ báo mới, trước mắt nàng lại hiện ra tấm hình người đàn ông được in trên tờ báo và phía dưới có những dòng tin :

"Theo tin từ Sở Cảnh sát thì cho đến nay cũng chưa tìm ra nguyên nhân xảy ra hỏa hoạn dẫn đến cái chết của ông Tuy nhiên theo Viên chức Cảnh sát cho biết khi khám xét hiện trường và trên xác của nạn nhân thì ngoài giấy tờ tùy thân ra trong túi áo của nạn nhân còn có một hộp đựng một loại cát màu đen mà Cảnh sát nghi ngờ là cát của bãi cát đen Punaluu thuộc Tiểu Bang Hawaii - Hoa Kỳ"

Nàng tiếp tục lật những tờ báo mới nhất :

"Sau mấy ngày điều tra Cảnh sát cho biết cách đây một tháng nạn nhân đã đến Hawaii và mẩu cát trong hộp đúng là cát đen của bãi cát đen Punaluu mà nạn nhân đã mang từ Hawaii về

Theo di chúc của nạn nhân để lại thì sau khi qua đời xác nạn nhân sẽ

được hỏa thiêu và tro cốt sẽ được rải xuống biển tại bãi biển xứ Espagne
Miền Nam Nước Pháp và toàn bộ số tiền nạn nhân dành dụm được lúc
còn sinh thời sẽ được trao cho các Cơ quan Từ Thiện
Mắt nàng từ từ nhòa đi, nàng không còn đọc được tiếp phần dưới tờ báo
đang viết về Huyền thoại của Nữ Thần Pele nằm trong lòng núi lửa đã tạo
ra bãi cát đen Punaluu

Trong lúc đó ngoài khơi của bãi biển Miền Nam Nước Pháp Espagne, một
chiếc tàu trên đó các nhân viên Cảnh sát đang từ từ rải tro cốt của hân
xuống biển, từng đám rồi từng đám như những đám mây theo gió bay đi
rồi rơi rụng xuống chìm vào lòng biển cô đơn như suốt đời hân đã "Cô
Đơn"

Hết
bienchet, viết xong ngày 7/11/03
tại Houston - Texas - USA

Người gửi: bienchet
Người đăng: Thành Viên
